

DEBUT

PŘÍLOHA VYŠŠÍ ODBORNÉ ŠKOLY HERECKÉ V PRAZE

Přichází DebutFest, seznamte se

Festival studentského divadla Vyšší odborné školy herecké v Praze letos slaví kulatiny. S jubilejním, desátým ročníkem přichází nejen s novým názvem DebutFest, ale také novinkami v programu. Nejen o nich jsme hovořili s produkčními celé akce a absolventy školy Olgou Bojkovou a Janem Dolfim.

JANA PAVLOVÁ

Produkční je člověk, bez něhož by se festival nejspíš neuskutečnil, a přesto veškerý potlesk sklídí herci. Sami jste absolventy VOŠH. Jak toto upozadění snášíte? Nechtěli byste si to se studenty někdy vyměnit?

JD: Vůbec to tak nevnímám, naopak si užívám, že se studentům dostává potlesku, který si po právu zaslouží. Jsem přítomný na generálních zkouškách a vím, v jak různém rozpoložení či nasazení inscenace vznikají. Vzhledem k tomu, že má studentská léta byla náročná, se studenty bych neměnil ani na vteřinu. Mně se potlesku dostává jinde - když si jej zasloužíme, protože také působím v několika souborech coby herec.

OB: Také já vnímám svou práci spíše jako skvělou příležitost stát i na té druhé straně. Fungovat přes den jako produkční a večer jako herec pro mě na obou stranách přináší velmi obohacující zkušenost. Divadlo je kreativní prostředí samo o sobě a jakákoli pracovní náplň v něm dokáže člověka duševně naplňovat.

Jak se „vaří“ festival? Které ingredience je třeba přidat?

JD: Pro festival a podobné akce je nejdůležitější včasné naplánování s vedením školy, pedagogy, studenty, techniky tak, aby všem bylo jasné, kdy se festival uskuteční, kde, proč vlastně, pro koho, a jasné rozdělení úkolů s termíny plnění. Když se vše dobře naplánuje a máte dobrý tým, což je ona nejpodstatnější ingredience, realizace je pak téměř radostná i s ad hoc vzniklými problémy, které se vždy objeví. Nic totiž nelze naplánovat úplně stoprocentně předem.

OB: Je důležité a doporučené držet se poděděného vyzkoušeného receptu, jehož hlavními ingrediencemi jsou organizace času, místa, lidí a programu. Zároveň se nebát trochu experimentovat s kořením a vnést do toho jisté inovace. Také musíte být připraveni na to, že vám do hrnce mohou padat nečekané komponenty, se kterými si musíte umět poradit.

Co je na vaší práci nejtěžší?

JD: Nejtěžší na mé práci shledávám, když počítám, že se můžu na někoho z týmu spolehnout a zjistím, že to tak není. To jsou potom těžké chvíle, kdy musím zabrat. Zastat svou práci i práci druhého, a ještě se vyrovnat, slušně řečeno, s rozmrzelostí ostatních, kteří počítají s odvedenou prací za nepřítomného nebo nepřítomnou.

OB: Být na pozoru. Občas se v náročnějším období pracovní doba produkčního organicky zvrtné v to, že nikdy nezačíná a nekončí a vy musíte být neustále ve střehu, protože nikdy nevíte, kdy budete potřeba. Zastáváte vlastně pozici prostředníka mezi mnoha lidmi a světy, kteří fungují každý dle svých časových možností. A zrovna divadelníci mají často ve zvyku fungovat především v pozdních večerních hodinách.

Akce se koná pod novým názvem DebutFest...

JD: Původní název PidiFest, který vycházel z toho, že naši studenti hráli i pro děti, se již přežil, protože nemáme divadlo, které se jmenovalo Pidi-
vadlo. Majitelé školy proto přišli s podnětem tuto akci i naše budoucí studentské divadlo přejmenovat. Sešly se desítky názvů, jak už to v podobné situaci bývá. A strhla se vášnivá debata. Název DebutFest vymyslela má kolegyně Olga Bojková a nakonec byl shledán jako nejlepší. Myslíme si, že dobře asociuje začátek, první praxi na jevišti...

OB: Ano, hledali jsme název, který bude školní divadelní scénu vystihovat jako místo, kde se studentům s prvním veřejným vystoupením otevrou

Olga Bojková a Jan Dolfi jsou produkčními Vyšší odborné školy herecké v Praze. Oba jsou současně jejími absolventy a aktivními herci.

dveře k jejich budoucí umělecké kariéře. Což pojem „debut“ vystihuje přesně. Co se her pro děti týče, na poradách vedení zaznívá, že s novou scénou bychom se k nim všichni rádi vrátili - kromě standardní studentské produkce. Jen se pohádky nebudou konat v Pidi-
vadle, ale v divadle Debut.

Budou letos na programu ještě jiné novinky?

JD: Letošní formát festivalu bude sice stále v hostujícím divadle Kolowrat, kde máme dočasně školní scénu a kde si bohužel nemůžeme dovolit tolik „tvorit“, jak bychom si přáli, ale oproti loňskému roku je letošní, již jubilejní, 10. ročník festivalu opět soutěžní. Podařilo se nám získat odbornou porotu z řad aktivních divadelních kritiků, takže studenti budou mít příležitost ukázat se těm nejpovolanejším, což považuji za skvělé. Radost máme i z toho, že VOŠH počítá i s bývalými absolventy a ty skupiny, které spolu hrají dál, mají jako profesionální soubor možnost se festivalu zúčastnit. Ne sice v soutěžním rámci, to by bylo nefér vůči studujícím, ale své místo pod křídly VOŠH mají. Letos přivítáme bývalé absolventy z pedagogické líně Tomáše Petříka, M. Krátké Frejové a Kristiny Frejové s výborovou inscenací Vasilije Sigareva Černé mléko

a neméně zdatné absolventy Davida Czesanyho a Lucie Roznětínské s inscenací Úplně zatmění Christophera Hamptona.

OB: Odborná porota, kterou kolega zmiňuje, navíc na konci festivalu nejen vyhlásí vítěze, ale také jim udělí ceny za nejlepší herecké výkony a nejlepší inscenaci. Pro studenty je to ještě větší motivace předvést co nejlepší výkony. A na poličce se jim může vyhrňvat první skleněná soška.

Na co se vy osobně nejvíc těšíte?

JD: Na atmosféru, na pracovní třídní „zápal práce“, až mi budou hořet tváře, a na potlesk, který se dostane studentům.

OB: Nejvíce mne na festivalu baví, že je kolektivní záležitostí celé školy. Přípravy festivalu probíhají ve spolupráci se studenty, kteří se na tom různými způsoby podílí. Celé to pak vyvrcholí v den D a my můžeme strávit tři dny plné společných divadelních, zábavných, ale i pracovních zážitků, které nás budou nadále spojovaly.

Kde si diváci mohou koupit vstupenky?

JD: Vstupenky si diváci mohou zakoupit v síti

JARO 2023

2 Divadlo je místo plné kouzel - anketa s pedagogy herectví

Vše, co potřebujete vědět o přijímacím řízení

3 Představujeme odbornou porotu

DebutFestu

Festivalové inscenace očima

studentů

4 Program desátého ročníku DebutFestu

SAMOSTATNĚ NEPRODEJNĚ

GoOut a na místě v divadle Kolowrat, kde však nemůžeme zaručit, že ještě bude, obzvláště na některé úspěšnější inscenace, volno. Nabízíme vstupenky v těchto kategoriích: na jednotlivá představení, pouze na pátek, pouze na sobotu a na celý festival. Slevy jsou zohledněny při množstevní účasti. Tedy nejlevněji vyjde, když si diváci koupí tzv. celofestivalový pas. Vstupenky na jedno představení budou v hodnotách 110 Kč základní cena, 60 Kč sleva student/senior, 30 Kč sleva student VOŠH. V sobotu na celý den nabízáme základní cenu 270 Kč, slevu student/senior 150 Kč a slevu student VOŠH 70 Kč. Kdo bude mít zájem o vstupenku na celý festival, bude v hodnotách 450 Kč základní, 250 Kč sleva student/senior a 100 Kč pro studenty VOŠH.

OB: Ještě bych dodala, že je připraven i bohatý off program, rozhovory se slavnými osobnostmi a nebude chybět ani živá hudba. A nesmím zapomenout na přednášku Kateřiny Janečkové na téma Autentický a přirozený projev nejen před kamerou. Kateřina hercům pomáhá takzvané poznat svůj typ, zjistit, jak působí na okolí. Rozebírá, jak pracovat s trémou, jak zapracovat na komunikačních a prezentačních schopnostech a v neposlední řadě jak vyváženě a vědomě propojit tělo a mysl.

Má to smysl?

Opravdu nežijeme v jednoduché, přehledné a uchopitelné době. Nedaleko našich hranic zuří skutečná válka, ve které umírají vojáci i civilisté. Evropa se potácí v ekonomických problémech, rostou ceny, mizí základní životní jistoty. Má dnes smysl divadlo? Má smysl studovat na herce a moderátora? Učit se ovládat loutky?

Myslím si, že je dobré se trochu poohlédnout do historie. Český stát a český národ prožily období úspěchů a růstu, ale také byly několikrát na samé hranici zániku. Jak se asi cítili naši předkové po porážce na Bílé hoře? Následovala násilná rekatolizace, rozprodání českého majetku, a co bylo nejhorší, útok na český jazyk. Už blíže k našim letopočtům jsme se stali součástí Velkoněmecké říše se všemi negativními důsledky. A naši dědové a babičky si ještě určitě pamatují padesátá léta minulého století se vším tím znárodněním, politickými procesy a ztrátou demokracie.

A přesto Česko a Češi přežili až do dnešních dní a žijí ve společnosti, která je - přes všechny problémy a nedostatky - poměrně funkční. Máme svůj jazyk, svoji kulturu, svoje podnikatele, dělníky, techniky a konstruktéry, herce, malíře, architektky. Dokonce i politiky, i když někdy nad nimi kroutíme hlavou. Jak je to možné? Ten hlavní důvod vidím v tom, že přežil český jazyk a česká kultura. Takže ještě jednou: Má smysl dnes psát knihy, hrát divadlo a studovat herectví a moderování? Každý národ potřebuje nějakou pevnou základnu, pevnou oporu v dobrých i těžkých časech. Jazyk, literatura, divadlo, film, výtvarné umění, hudba - to jsou takové kotvy v rozbouraném moři. Naše škola se k tomu snaží alespoň trochu přispět.

Tím nejdůležitějším příspěvkem letošního roku by mělo být konečně - po mnoha úředních peripetích - vlastní divadlo. Bude se jmenovat Debut. Obdobně pak festival, který se blíží, nese název DebutFest. Chceme tím vyjádřit, že na prknech tohoto divadla se budou odehrávat první umělecké kroky našich studentů. První a určitě ne poslední. A jistě úspěšné. Nechcete to také zkusit?

Miroslav Pavel, jednatel VOŠH

ČASTO KLADENÉ DOTAZY

Termín prvního kola přijímacího řízení ke studiu na Vyšší odborné škole herecké v Praze je plánován na 14. června (při vysokém počtu uchazečů i 15. června), přihlášky budou přijímány do 30. května 2023.

Formulář je ke stažení na www.vosherecka.cz, kde lze nalézt i další podrobnosti.

Inspirujte se také na našich sociálních sítích.

K PŘIHLÁŠCE JE TŘEBA PŘILOŽIT:

1. ověřenou kopii maturitního vysvědčení (pokud uchazeč maturitní vysvědčení v den odeslání přihlášky ještě nemá, dodá ho neprodleně po obdržení)
2. potvrzení od foniatra (maximálně jeden rok staré)
3. fotografii ve formátu 9 × 13 cm
4. strukturovaný životopis

Co vše je součástí talentové zkoušky?

Součástí talentové zkoušky je část individuální, kde odborná komise posuzuje výkony uchazečů z hlediska hereckého talentu a pěveckých a hlasových schopností. Následuje společná pohybová část a nakonec krátký improvizovaný motivační pohovor s ředitelkou školy v cizím jazyce (AJ/NJ), který není bodován a nerozhoduje o přijetí ke studiu.

Co si mám připravit?

Dva monology dle vlastního výběru (nejlépe žánrově odlišné), dvě písně (jednu lidovou a jednu umělou) a dvě básně.

Jak probíhá pohybová část?

Uskuteční se několik cvičení a uchazeč se naučí krátkou taneční vazbu. Hlavním cílem je posoudit pohybovou schopnost a citění prostoru a rytmu.

Kolik kol má přijímací řízení?

Talentová zkouška je jednodenní a jednorázová (nejsou využívána tzv. postupová kola).

Mohu si na zkoušky přinést vlastní hudební podklad nebo svůj hudební nástroj?

Bohužel ne. Uchazeč by měl zpívat bez jakéhokoliv podkladu.

Kolika bodů musím pro přijetí ke studiu dosáhnout?

Minimálně 51 bodů z celkových 100 možných a zároveň dostačujícího umístění v pořadí mezi uchazeči.

Může se mnou do místnosti, kde talentové zkoušky probíhají, nějaký doprovod?

S ohledem na rovné podmínky se talentové zkoušky účastní výlučně uchazeči a zkušební komise. Další osoby (s výjimkou kontrolních orgánů státní správy) nebudou do zkušební místnosti vpuštěny.

Kdy a kde se dozvím, zda jsem uspěl?

Výsledky přijímacího řízení budou zveřejněny v budově školy a na webových stránkách www.vosherecka.cz do sedmi dnů od data konání talentové zkoušky.

Divadlo je místo plné kouzel Tři společné roky očima pedagogů herectví

MICHAELA JADRNÁ

Nespočet zkoušek, cvičení, rozhovorů, rozborů... Pedagogové hlavního oboru – herectví – jsou studentům vždy nejbližší, mnohdy je ovlivní na celý profesní a často i osobní život. Vznikají silná pouta a absolventské představení je jen špičkou ledovce celé tříleté práce. Vyzpovídali jsme vyučující současných třetáků VOŠH, jak vnímají uplynulé tři roky.

Adam Skala se svými studenty.

1. Kterou část absolventského představení svých studentů máte nejraději a proč?
2. Jaký byl proces zkoušení?
3. Bude představení na DebutFestu jiné než ostatní reprízy?
4. Čím se vám tento ročník vryje do paměti?
5. Co byste svým studentům popřáli do jejich další kariéry?

PAVLA DOSTÁLOVÁ

(herečka, pedagožka skupiny 3DC)

1. Mám ráda jakoukoliv část, kde se studenti uvolní a hrají si. A to je pokaždé jinde.
2. Náročný, ale zábavný. Někdy vás studenti štvou svým „proč něco nejde“, ale ještě častěji vás překvapí svým nadšením a tahem na bránu.
3. To se zeptejte studentů. To představení je jejich.
4. Jsou to individuality, originální osobnosti, a přesto drží jako tým. Nebojí se vzájemně kopnout do zadku nebo naopak obejmout, když to někdo z nich potřebuje. A byl to můj první ročník, mé „poprvé“ v životě učitele. A bylo to krásné poprvé, na to se nezapomíná.
5. Aby neztratili radost ze hry a aby si pamatovali, že jejich názor má váhu.

MIROSLAV DVOŘÁK

(herec, pedagog skupiny 3DA)

1. Každou, která je živá a pravdivá.
2. Inspirativní. Každé zkoušení přináší nové zkušenosti.
3. Určitě. Divadlo je místo plné kouzel, jistě přinese autentické, momentální a přítomné provedení. Zlom vaz všem.
4. Svým smyslem pro humor. Všichni studenti přinášejí osobitou energii. Děkuji, že jsem se od nich hodně naučil.
5. Všem studentům upřímně přeji, aby jim nikdo nevzal chuť a lásku k divadlu.

VERONIKA JANKŮ

(herečka, pedagožka skupiny 3DB)

1. Na to se nedá jednoznačně odpovědět, mám ráda

celé představení, ale vždycky mě potěší, když při repríze vznikne něco nového nebo když se podaří objevit klíč k dosud zavřeným dveřím.

2. Někdy radostný, jindy obtížný, jak už to u jakékoli práce nebo zkoušení inscenace bývá.
3. Samozřejmě že bude jiné, každé představení je jiné, to je kouzlo divadla.
4. Jsou moji první na VOŠH, takže budou už vždycky moje první michelská láska. (VOŠH sídlí v Praze-Michli – pozn. red.)
5. Aby na čas, který jsme spolu prožili, vzpomínali rádi a aby se jim otevíraly stále nové obzory, nejlépe v profesi, po které touží. A je toho samozřejmě mnohem víc, co jim přeju, ale to jim řeknu osobně nebo si to dokážou představit, mají přece fantazii.

ONDŘEJ ZAJÍC

(režisér, pedagog skupiny 3DB)

1. Omlouvám se, ale na tuto otázku neumím odpovědět.
2. Náročný. Na to, že jsme na herecké škole a na přípravu absolventské inscenace není mnoho času, jsme si dali poměrně vysoké cíle. V našem ročníku je šest mladých žen a v představení Čarodějka tři výrazné ženské herecké úkoly. Vzájemně jsme se se studenty dohodli, že budeme pracovat v alternaci, aby si obě trojice opravdu zahrály. Naším čtyřem chlapcům tak například vznikla dvojnásobná zátěž, než bývá běžné. Museli jsme tím pádem přidat pár hereckých hodin navíc. Všem jsem ale věřil, že to zvládnou, a oni mě neklamali.
3. V sobotu v jedenáct dopoledne? Určitě!
4. Je toho tolik. Ale asi tím, že jsme si mohli věřit. Studenti prozatím nemají zkušenosti, nemohou je mít. Přesto jsem od začátku věřil v jejich ohromný skrytý potenciál. Potenciál, který se nakonec – po náročném procesu a jejich výrazné osobní investici – podařilo otevřít. Takže si myslím, že i bez zkušeností odvedli obrovský kus práce, a doufám, že je to i vidět. A dále mě moc potěšil týmový duch, který v ročníku pánuje. Když o to šlo, tenhle ročník opravdu do-

kázal zabrat. A díky tomu, jak na sobě dokázali zamakat, tu dnes vidím stát deset zajímavých osobností. A to je krása.

5. Aby v životě dokázali rozlišit to podstatné od nepodstatného a aby dovedli jít do hloubky.

KATEŘINA SEIDLOVÁ HRUŠKOVÁ

(herečka, pedagožka skupiny 3DA)

1. Obě představení ráda sleduji. V Náměstíčku je mou oblíbenou scénou svádění kavalíra a všechny akční scény. Ve Výnosném místě se vždy těším na tance a výstup Ondry, celkově mě tato inscenace zasahuje svým aktuálním přesahem lidských hodnot.
2. Zkoušení probíhalo v klidu, ale velmi mě mrzelo, že studenti (tedy ne všichni) nechodili do divadel. Pokládám to za nesmírně důležité a jako součást výuky. Přece se učím také pozorováním a posloucháním...
3. Myslím, že to představení nebude nikterak jiné, i když patrně více zodpovědné.
4. V průběhu tří let bylo bohužel i několik komplikací, takže tento ročník pro mne určitě bude nezapomenutelným.
5. Všem samozřejmě přeju šťastný život a aby měli možnost využít nabytých vědomostí ze školy, a to nejen v herectví, ale i v jakémkoliv jiném oboru.

ADAM SKALA

(režisér, pedagog skupiny 3DC)

1. Hned první moment, kdy se teprve rozsvěcí světla a na jevišti to celé začíná. A já z prvních pohybů, pohledů a záblesků energie hádám, jaká ta repríza dneska asi bude.
2. Intenzivní. Studenti si text v nejlepším slova smyslu „přisvojili“, a naši prací tak bylo spíš nastavovat hercům mantinely než něco scénicky vyrábět. A tak to má být.
3. Každá inscenace je jiná, ta naše je ale ještě o kousek „jinější“.
4. Sebevědomím, které jim říká, že nehrají ani pro diváky, natož pro pedagogy, ale pro sebe!
5. Aby si v herecké (ale i jiné) práci našli smysl.

SPLŇTE SI SVŮJ SEN

Vyšší odborná škola herecká s. r. o. je soukromá škola s více než pětadvacetiletou tradicí, založená v rámci systému českých vyšších odborných škol. Umožňuje složení absolutoria a získání diplomu (titul DiS.) v oborech herectví a moderování nebo herectví s loutkou. Obory jsou akreditovány MŠMT ČR.

Studijní obory:

Herectví a moderování: Rozvineme Váš talent, pomůžeme Vám zorientovat se v oboru, naučíme Vás správně mluvit, zpívat a pohybovat se na jevišti. Na vlastní kůži poznáte divadelní provoz i rozhlasové studio. Obor nabízí kromě komplexní herecké a moderátorské přípravy také šanci zlepšení fyzické kondice, všestranný rozvoj osobnosti, sebepoznání, základní psychologickou a pedagogickou

přípravu pro práci s kolektivem a poskytuje přehled o možnostech financování vlastních projektů z oblasti divadla, profesionální přípravy ve zpěvu a mluvě či orientaci v současném světě divadla.

Herectví s loutkou: Naučíme Vás vyrábět loutky různých typů, oživit je a propůjčit jim hlas. Budete umět vytvořit loutkové představení nebo si zahrát v profesionálně připravených loutkových inscenacích.

Jsmo jediná vyšší odborná škola, která tento obor nabízí. Studenti i vyučující mají vybudováno zázemí na nejvyšší úrovni. Při výuce budete mít možnost pracovat s loutkami všech typů, od tradičních českých marionet na drátech i nitích přes maňásky, muppety, manekýny, javajky až po loutky orientálního divadla, jako je bunraku nebo stínové divadlo. Všechny loutky jsou vyrobeny předními profesionálními loutkáři.

Představujeme odbornou porotu DebutFestu

Letošní ročník festivalu bude soutěžní. Kdo rozhodne, které představení bylo nejlepší?

RADMILA HRDINOVÁ
divadelní kritička

Narodila se v Praze, ale od dvou let vyrůstala v Liberci, kde se cítí doma a kde tráví každou volnou chvíli. Absolvovala dvouoborové studium hudební vědy a divadelní vědy na Filozofické fakultě UK. Divadlo ji zajímalo od raného dětství. Už v pěti letech navštěvovala liberecké Divadlo F. X. Šaldy, činohru, operu i balet, a právě liberecké DFXS se jí stalo láskou i osudem – po studiích tam nastoupila do svého prvního angažmá (1980–1986) jako dramaturgyně. Následně působila jako dramaturgyně činohry Národního divadla v Praze. Od poloviny 80. let se věnuje divadelní kritice, která je dnes její hlavní profesí.

Ve volném čase se zabývá opět divadlem, protože v hledištích tráví většinu svých večerů. Ale baví ji také hudba, léta zpívá ve sboru Canticorum iubilo. Protože vyrostla v Jizerských horách, je i vášnivým pěším turistou. V posledních letech si užívá chvíle radosti se svými „skorovnoučaty“, s nimiž znovu objevuje svět dětskýma očima.

Mladým hercům přeje, aby jim hraní divadla přinášelo zážitky, které jinde neprožijí. A aby je nepřestalo bavit.

JANA UHEROVÁ
dramaturgyně, pedagožka herectví

Je z Bratislavy z rodiny slavného filmového režiséra Štefana Uhera. Několik let pracovala jako asistentka filmu a tehdy, asi ve dvaceti letech, se zamilovala do divadla. Konkrétně do vůně Hvězdoslavova divadla SND. Když si myslela, že „o divadle už toho ví dost“, odjela studovat režii na DAMU do Prahy. Po absolutoriu následovalo angažmá v Olomouci, hostování v několika českých divadlech (F. X. Šaldy v Liberci, Činoherní studio v Ústí nad Labem, Klicperovo divadlo, Slovacké divadlo...), dvouleté angažmá ve slovenském Zvolenu a nakonec angažmá ve Východočeském divadle Pardubice, kde působí už čtvrtstoletí. Divadlo je všechno, čím se v současnosti zabývá – pracuje jako dramaturgyně a zároveň organizuje

Radmila Hrdinová

GRAND Festival smíchu. Při té příležitosti jezdí po celé České republice a vybírá nejlepší divadelní komedie. Jako členka činoherní komise Thálie má příležitost vidět i představení jiných žánrů.

Na Konzervatoři Pardubice učí základy herectví a jednou za dva roky připravuje absolventské představení. Zkrátka nejvíce ji zaměstnává a baví divadlo. Nikdy ji nepřestane udivovat ta síla okamžiku, kdy všichni v sále vědí, že jsou svědky něčeho výjimečného, neopakovatelného.

Všem studentům a mladým hercům přeje hlavně práci – hodně práce a příležitostí, jedině to z nich může udělat herce.

LUCIE NĚMEČKOVÁ
divadelní dramaturgyně, publicistka, překladatelka

Pochází z východních Čech, z malé obce u hranic s Polskem, Verněřovic. Vystudovala gymnázium

Jana Uherová

v Broumově, které kdysi navštěvoval i Alois Jirásek. Chtěla být učitelkou, bavily ji jazyky, zabývala se češtinou i ruštinou a vystudovala Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy. Po roce 1989 chtěla dělat něco zcela svobodného podle svého gusta, a protože byla nasáklá amatérským divadlem z Jiráskových Hronovů a divadelních kurzů královéhradeckého IMPULSU, zapsala se na divadelní vědu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Herečkou být nikdy nechtěla, i když amatérské divadlo hrála už od dvou let. Její babička byla ochotnická režisérka, herečka a maskérka. Milovala její kufřík s líčidly a fascinovaly ji proměny herců. Na divadle má proto dodnes nejradši kostymérnu a maskérnu. Někdy má pocit, že skutečné divadlo se odehrává právě tam.

Ve svém volném čase hodně čte, často ve francouzštině, a snaží se přečíst všechny důležité hry a knihy autorů a autorek z Afriky a Karibiku. Také ráda cestuje a jezdí do zahraničí na různé divadelní festivaly především do Francie, Pobřeží slo-

Lucie Němečková

noviny, Burkina Fasa nebo na Martinik... Specializuje se na západoafrické subsaharské frankofonní dramaturgie a divadla. Proto v roce 2001 založila festival Tvůrčí Afrika aneb Všichni jsme Afričani. A potom později i Nad Prahou půlměsíc, festival věnovaný blízkovýchodním kulturám. O africko-karibských divadlech píše do Divadelních novin a vypráví v pořadu Mozaika na stanici Vltava Českého rozhlasu.

Radost jí dělá kvalitní čokoláda, iránský film, setkání s přáteli, moře, lidé, kteří o něco smysluplného usilují, spousta diváků obou našich festivalů, každý nový překlad ze současných afrických či karibských literatur do češtiny.

Mladým hercům přeje, aby to měli ze začátku těžké, aby museli překonávat překážky, aby museli za něco a proti něčemu bojovat a aby se nenechali uspat snadností a lehkým řešením.

Připravila -mj-

Inscenace očima studentů

Čarodějky ze Salemu

Arthur Miller v rytmu Katapultu

Na jevišti jása parta mladých lidí v plavkách. Na pláži si užívají letního slunce a alkoholu. Prozpěvují si: „Co děti? Mají si kde hrát?“ Do křesel usedajících diváků tak opět zabušili „Katáci, Katapultáci“. V 80. letech se tahle píseň stala hitem. A slogan o dětech zlidověl. Ale kde jsou slibované čarodějky? Nepřišli jsme přece na koncert. Jenže Katapultáci zřejmě měli překlenout roky od procesu, pohnout časem, stejně jako rozjuchaná prosluněná pláž. Blíží se konec světa, populační exploze vede lidstvo a planetu do devastujících výšin. Jednoduchý text písně je paradoxně čím dál naléhavější a aktuálnější.

Pláž totiž rázným střihem opustíme a ocitáme se na lesní louce kdesi v Salemu koncem 17. století. Vidíme skvělé výkony všech účinkujících. Zvláště bychom zmínili Ludvíka Petra v roli Johna Proctora. Hercův charismatický mužný hlas poutal k příběhu. A jeho časté prolínání s písní o roku 2006 vzbuzovalo další otázky. V čem tkví smysl těchto slov? Pravděpodobně i v tom, že my jako lidé jsme nepoučitelní a veškeré mordy, utrpení a sebedestrukce doprovázejí lidstvo od věků až do současnosti. Minimalistické dekorace a kulisy prohlubují tísnivou atmosféru celé inscenace.

Předlohou představení je historické drama Arthura Millera se stejnojmenným názvem Čarodějky ze Salemu. Příběh od jednoho z největších dramatiků 20. století má reálný podklad. „Čarodějnický“ soudní proces v massachusettském Salemu v USA v roce 1692 patří k temným momentům amerických dějin. Pěťadvacet nevinných lidí zahynulo ve vykonstruované kauze. Soud se opíral o svědectví desetiletých děvčat. Miller je ovšem vyobrazil jako dospívající dívky.

Na první pohled se může zdát, že téma díla je již dávno vyčerpáno a čarodějky na ulicích už běžně nepotkáváme. V hledišti můžete být nahodáni nebo si upevnit názor, že je to jinak. Ve skutečnosti se lidstvo nemění a celá řada motivů přesahuje až do dnešních dnů roku 2023. Nebo 2006?

Václav Lupač

Studenti VOŠH se učí herecké profesi, ale na Autorském semináři si vyzkoušeli i pohled „z druhé strany“. Psali recenze na školní představení, včetně těch, která má na programu letošní DebutFest. Otiskujeme ochutnávku. Shodnete se s jejich názorem?

Recenzi lze vyjádřit i obrazem. Takto ztvárnila studentka Zdeňka Kovářová představení Tajná zpráva ze života matek.

Tajná zpráva ze života matek

Slepoty, či pohled do dálky?

Je skutečně mateřství tak slepé, anebo jsou to právě matky, které vidí dál než my ostatní? Na tuto otázku jsem se sama sebe v průběhu inscenace zeptala několikrát. Sama se v takovém prostředí právě nacházím, a ať se nás mateřství dotýká přímo, nebo jen oblohou, týká se nás všech. Zdráznila bych určitě i fakt, že se zde nemá zapomeno ani na jedno z možných tabuizovaných témat a tím je neplodnost. Sama jsem byla překvapená, co vše ohledně mateřství může být problém. Pokud by divadlo mělo plnit minimálně jednu ze zásadních funkcí, tak jsou to právě otázky, které klade a nad kterými bychom měli alespoň uvažovat. Cíl splněn. Nikola Kupská

Někdy stačí tepláky a míč

Zaujme minimalismus. V kulisách, kostýmech. Byly velice jednoduché. Dámy si oblékly pouze tričko a tepláky. Po celou dobu se pohybovaly na nafukovacích míčích. V pozadí jsme mohli zaregistrovat světláka ve tvaru dámského pohlavního orgánu nebo třeba loď, na které přijeli muži. Jako rekvizity tvůrci použili i papírové pytle. Líbily se mi monology jednotlivých postav i dialogy mezi herci a divákem. V průběhu inscenace můžeme vidět i různé efekty nebo by se dalo říci i změny světla v jednotlivých situacích. Ať už v bodácích, nebo ve scénickém nasvícení jako takovém. Proto bych toto představení raději nedoporučovala lidem s epilepsií. Všeobecně bych ovšem tento vhléd do života matek doporučovala. Inscenace patří k těm povedeným. Michaela Remutová

Výnosné místo

Když se ocitnete v Rusku

Prostředí Ruska 19. století bylo velmi dobře zachyceno a při pohledu na scénu jsem měla pocit, že jsem skutečně v té době. Kostýmy byly precizně vytvořeny a dokonale sladěny s atmosférou hry. Hudební doprovod byl také velmi dobře zvolen. Hudba pomáhala vytvářet napětí a podporovala emoce, které herci vyjadřovali. Téma hry, kterou tvoří rodinná lojalita a boj o udržení postavení ve společnosti, je stále aktuální a velmi dobře přenositelné na současnou dobu. I když hra byla napsána před více než sto lety, stále dokáže oslovit diváky a přinášet s sebou univerzální poselství. Kristýna Maťátková

S kým rezonuje osud mladého muže

Inscenace plyne pozvolným, konverzačním tempem s občasnými záblesky akce. Nejvíce nás tedy zaměstnává hlavní téma, a sice co je třeba v životě udělat pro majetek a blahobyt. Příběhová linie nás provází osudem mladého muže, který je věrný svým zásadám a touží si vydělat peníze poctivou prací. Na rozdíl od něj je jeho příbuzenstvo věrné svým výnosným místům a pochybným obchodům. Finanční situace ve výsledku ovlivňuje manželství i společenské poměry a zvýrazňuje sociální vrstvy. Inscenace je veskrze konverzační, a pokud jsou morální a existenční otázky vaše téma, text ve vás bude rezonovat. Pedagogické vedení a herecký posun jsou viditelné a všichni herci ukazují kvalitu dle svých možností. Inscenace totiž nedává hercům prostor pro osobnější vyjádření, jejich výraznější interpretace textu a spolu s pouze ilustrativní scénografií nahrává spíše milovníkům divadla minulého století. Tyto skutečnosti však neznamenají, že inscenace není dostatečně kvalitní. Ve výsledku si každý má na divadlo udělat vlastní názor a řekl bych, že se shodnete třeba na tom, že minimálně výkony Ondřeje Venclíka, Vladislava Zachara a Natálie Otáhalové vás budou bavit. Matěj Mleziva

Všechny recenze čtěte na www.debutfest.cz

Připravil Petr Závozda

Divadelní festival Vyšší odborné školy herecké v Praze
21.–23. 4. 2023

DEBUT FEST program

HLAVNÍ PROGRAM – DIVADLO KOLOWRAT, Ovocný trh 6, Praha 1

Pátek 21. 4.

17:00–17:15 Slavnostní zahájení, slovo jednatele a ředitelky školy
17:15–18:30 Beseda s osobnostmi (Bára Jánová, Matouš Ruml, David Stejskal)
19:00–20:30 A. N. Ostrovskij: Výnosné místo

Sobota 22. 4.

11:00–13:15 Arthur Miller: Čarodějky ze Salemu
16:00–17:00 Anna Saavedra: Tajná zpráva z planety matek
19:00–21:15 Vasilij Sigarev: Černé mléko

Neděle 23. 4.

11:30–12:30 Autorské čtení s pěveckým doprovodem
13:00–14:30 Christopher Hampton: Úplné zatmění
15:00–15:30 Vyhlášení výsledků, slavnostní zakončení festivalu
15:30–16:15 Divadlo 301 – Autorské divadlo, které se vejde do kufru.
Balancuje na hraně humoru a dramatu, ale pokaždé vzniká před vámi. A možná i s vámi.

OFF PROGRAM – Café KOMEDIE, Klub FAMU

Pátek, 21. 4.

21:15–21:45 Zdeněk Barnet – Imitace
22:00–23:00 Hudební vystoupení studentů druhého ročníku
00:00 Půlnoční překvapení

Sobota, 22. 4.

Klub FAMU, Smetanovo nábřeží 2, Praha 1
9:30–10:15 Ranní jóga s Adélou Zahradníčkovou
13:30–15:30 Kateřina Janečková – Interaktivní přednáška na téma Autentický a přirozený projev nejen před kamerou
17:30–18:30 Adam Kotinský – Kouzelnické vystoupení
21:45–22:00 TAP.it – Taneční a stepařské vystoupení v podání tanečnic z TS Andrea
22:15 23:00 Bedroom eyes – Koncert, Indie bedroom poprocková kapela

@debut_fest

Změna programu vyhrazena

VÝNOSNÉ MÍSTO – Alexandr Nikolajevič Ostrovskij

Osud, to je kolo štěstěny. Na něm jsou lidé. Člověk stoupá vzhůru a zase jede dolů. A tak to jde kolem dokola. Zařizuješ si život, pracuješ, získáváš majetek... hlavu máš v oblacích... a najednou bác! Stojíš tady nahý! Tragikomedie o lidských vášních uspokojovaných se ctí i beze ctí.

Režie: J. Bábek, pedagogické vedení: K. Hrušková Seidlová, M. Dvořák

Pohybová spolupráce: L. Králová

Hrají: A. Weisová, N. Otáhalová, N. Steklá, V. Krunclová, V. Lesovká, V. Zachar, O. Venclik, T. Tyšer, A. Kotinský

A. N.
Ostrovskij

TAJNÁ ZPRÁVA Z PLANETY MATEK – Anna Saavedra

Malý princ, astronaut, přistává na planetu matek, na planetu plnou prsních dvorců, mléka i ghetta se spoustou dětských hraček a pískovišť. A co na to máma ve slipech? Právě zde začíná jeho padesát odstínů mateřství. Máte děti? A můžeme je vidět? Za jakých okolností pravděpodobně nebudete zaměstnaná? Výpovědi citlivé i necitlivé, komentáře ironické, satirické, stohlavá saň matek v podobě chóru i nikdy neumírající punk. Téma spojující všechny kultury i náboženství dnešní doby. Bude tam i vaše matka?

Režie: B. Mašková, pedagogické vedení: A. Skala, P. Dostálková

Hrají: A. Majzlíková, A. Salvetová, B. Šperková, J. Krtičková, K. Al-Eraidiová, M. Valentová, L. Hořínek, M. Melicher, V. Langhammer

Anna
Saavedra

ČARODĚJKY ZE SALEMU – Arthur Miller

Absolutní nenávisť a absolutní moc. Jak to jde dohromady? Jednoduše! Zrodí se monstrum. Monstrum s tváří nevinné dívky. Děťte. Vítejte mezi námi – Abigail Williamsová. Spolu se skupinou Katapult a jejich hitem z osmdesátých let si studenti 3.DB kladou otázku: A co děti? Mají si kde hrát?

Režie: O. Zajíc, pedagogické vedení: O. Zajíc, V. Janků

Hrají: A. Vondráčková, B. Táborská, K. Römerová, M. M. Fotrová, P. Moravcová, V. Šrámová, B. Lím, J. Beneš, L. Petr, M. Votoček

Arthur
Miller

ÚPLNÉ ZATMĚNÍ – Christopher Hampton

Hra o životě na hraně, závislostech, poezii a toxickém vztahu Rimbaud & Verlaine. Jak má člověk žít, aby ze sebe v tvorbě dostal to nejlepší?

Hrají: D. Kupčec, M. Dean, J. Valášková, O. Bojková, V. Tichý
Překlad: F. Fröhlich | Režie: D. Czesany | Hudba: V. Hoskovec

Christopher
Hampton

ČERNÉ MLÉKO – Vasilij Sigarev

Ono to vlastně není město ani vesnice. Není to místo, které zaznamenáte na mapě. Je to zastávka a ta zastávka se jmenuje Zamřelá. Na skle pokladny je přilepený papír. A na papíru je nápis KONEC. Co skončilo a proč a kdy, zůstává nejasné. Ostatně do toho nám nic není. Když jsou všichni naživu, je potřeba se radovat! A když někdo umře? TAHLE smrt není nic hrozného. Raz dva – a hotovo. Tý DRUHÝ smrti se musíš bát. Pak přijde hrůza. Protože pak umírá duše. A duše to je, oj... oj, duše je duše.

Překlad: D. Ullrichová

Režie: M. Frejová Krátká

Scéna a kostýmy: P. B. Novák

Produkce: Platforma performativního umění Oblast, z. s.

Soubor: Snadně na dně

Hrají: A. Tesařová, D. Šponer,

J. Kubaščík, L. Šmídová,

B. Mazalová, S. Peterková,

S. Proshlyakov

Vasilij
Sigarev

